

ESPAÑA FONTANA SJEĆANJA / DHIKR / ذِكْر

***Cese en su aflicción y se regocije
aquel que conozca las penas de mi corazón,
pues mi sufrimiento ha llegado a su fin.***

***Ya no hay sitio en mi corazón para la tristeza:
He alcanzado la Unión que era mi objetivo.
Alabo al Señor del Cielo, me prosterno hacia la qibla
y digo: ¡Hoy he sido aceptado!***

***Estaba sepultado en el sueño de la distracción,
pero he aquí que he despertado a la Alegría.
¿Quién temerá las palabras del envidioso o del espía?***

Sidi Qaddur I-'Alami

***Napusti svoju tugu i radost
ti koji znaš bolove mog srca,
jer moja je patnja okončana.***

***Nema u mom srcu mjesta za tugu:
ja sam dosegao Jedinstvo, koje je moj cilj.
I hvalim Gospodara Nebesa, nice prema Qibli
govoreći: "Danas sam prihvaćen!"***

***Sahranjen u snu odsustva duha
ali, gle! probudih se za radost. Ko da styrijepi od riječi
zavidljivca, ili uhode?***

- See more at: <http://www.bosnawi.ba/ba/omaz-prijateljstvu/470-espana-fontana-sjecanja#sthash.vqQip06y.dpuf>

***"Biser za kojim mis'o roni
ostaje neprestano u dubinama tog Oceana"***

- Muḥyī al-Dīn Ibn al-'Arabī -

Ibn al-'Arabī, in full Muḥyī al-Dīn Abū 'Abd Allāh Muḥammad ibn 'Alī ibn Muḥammad ibn al-'Arabī al-Ḥātimī al-Ṭā'ī Ibn al-'Arabī, zvani i Al-Sheikh al-Akbar (rođen 28. jula 1165, Murcia, Valencia - umro 16 novembra, 1240, Damascus), glasoviti muslimanski mistik-filozof koji je ezoteričkoj, mističkoj dimenziji islamske misli prvi dao njen sasma razvijeni filozofski izraz. Njegova glavna djela su monumentalni *Al-Futūḥāt al-Makkiyyah* ("Mekkanska

otkrovenja”) i *Fuṣūṣ al-ḥikam* (1229; “Dragulji mudrosti”).

Ibn al-‘Arabī je rođen na jugo-istoku Španije, čistokrvni Arap čije porijeklo vodi do slavnog arapskog plemena Ṭā’ī. U Sevilla (Sevilji), glasovitom centru islamske kulture i nauke, prima prvo obrazovanje. Ostaje tu 30 godina, studirajući tradicionalne islamske znanosti; studira kod brojnih muslimanskih učitelja mistike koji u ovom mladom čovjeku nalaze znatiželju za mističko i izuzetnu duhovnost i inteligenciju. U toku tih godina mnogo putuje i posjećuje različite gradove Španije i Sjeverne Afrike u potrazi za učiteljima Sufi (mističkog) Puta koji su dosegli visoki duhovni napredak i postali glasoviti.

U toku jednog od putovanja Ibn al-‘Arabī će imati dramatičan susret sa velikim aristotelijanskim filozofom Ibn Rušdom (Averroës; 1126–98) u Kórdobi. Averroës, bliski prijatelj mledićeva oca zatražio je razgovor jer je čuo za narav ovog još golobradog mladića. Nakon razmjene samo nekoliko riječi, priča se, da je mistička dubina mladića toliko the mystical depth of the boy so zaprepastila starog filozofa da je pobjlijedio i zanijemio, počevši drhtati. U svjetlu tečaja islamske filozofije koji će uslijediti ovaj događaj se smatra simboličnim; još simboličnija je epizoda, kad nakon Averroëseve smrti njegovi ostaci budu vraćani u Kórdobu; kovčeg u kojem je bio mejt sa jedne strane sapi, dok su knjige koje je umrli napisao bile stavljene na drugu stranu, održavajući ravnotežu. Bila je to dobra tema za meditaciju i prisjećanje mladog Ibn al-‘Arabī-e, koji je rekao: “Na jednoj strani Učitelj, na drugoj njegove knjige! Ah, volio bih znati jesu li se njegove nade ispunile!”

Godine 1198, još u Murciu, Ibn al-‘Arabī je imao viziju u kojoj je osjetio da mu je naređeno da napusti Španiju i krene na Istok. Tako je počelo njegovo hodočašće na Orijent, s kojeg se nikada nije vratio u svoju domovinu.

Izv.: ENCYCLOPÆDIA BRITANNICA